

Arrest

nr. 225 599 van 2 september 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 28 februari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 februari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 5 maart 2019 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 mei 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u van Albanese origine, afkomstig uit Mitrovicë en bezit u de Kosovaarse nationaliteit. Op 29 juli 2017 kreeg u op facebook een vriendschapsverzoek van N.N. (...), een Kosovaarse jongeman die reeds enige tijd in België woonde en de Belgische nationaliteit had verkregen. U accepteerde zijn verzoek en jullie begonnen te praten met elkaar. Het klikte tussen jullie en hoewel u hem nog nooit in levende lijve had ontmoet, werd u verliefd op hem. Na enkele maanden vertelde u uw ouders over hem. Uw ouders stelden u heel wat vragen over zijn leven en zijn herkomst. Ongeveer een maand nadat u hen het nieuws had verteld lieten uw ouders u weten dat zij niet akkoord waren met uw lange afstandsrelatie met N. (...) en verlangden ze van u dat u het contact met hem zou stopzetten. U

ging hier niet op in en bleef via facebook met hem in gesprek. Omdat u contact bleef houden met N. (...), stelden uw ouders in januari of februari 2018 voor dat u zou huwen met een andere jongeman. U weigerde resoluut en wenste dan ook niets te weten over de jongeman in kwestie. Er begon voor u een moeilijke periode. U dacht veel na en was verdrietig. Ook uw ouders hadden het moeilijk met de situatie, omdat zij er zich van bewust waren dat u moest kiezen tussen hen en uw geliefde N. (...). Intussen regelden zij uw huwelijk met die jongeman voor de zomer van 2018. U ontmoette hem echter nooit en u vroeg ook niet naar meer informatie over hem. De enige wie voor u telde was N. (...). Uw ouders probeerden u te overtuigen om met hun kandidaat te huwen maar u weigerde resoluut. Het geplande huwelijk ging uiteindelijk niet door. In augustus 2018 kwam N. (...) twee weken naar Kosovo. Dagelijks ontmoetten jullie elkaar en bespraken jullie relatie. Na twee weken verliet hij Kosovo en ging hij naar Duitsland, alwaar hij werk had gevonden. Begin oktober 2018 besloot u Kosovo te verlaten en in België te gaan wonen, alwaar N. (...) nog steeds een woning huurde. Een vriendin van u regelde een illegale reis naar België. U verliet Kosovo op 18 oktober 2018 per vrachtwagen. Op 21 oktober 2018 kwam u in België aan. Na uw aankomst hier belde u met uw ouders. Deze zeiden dat u niet meer terug mocht bellen. U verzocht op 23 oktober 2018 om internationale bescherming. Bij een eventuele terugkeer naar Kosovo vreest u nergens meer terecht te kunnen. Bovendien wil u bij uw partner in België blijven en met hem huwen. Ter staving van uw identiteit en/of uw asielrelaas legde u uw identiteitskaart en uw rijbewijs neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient voorts opgemerkt te worden dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst heeft u de verboden aard van uw relatie met N. (...) niet aannemelijk gemaakt. Er slopen immers een aantal zeer bevreemdende elementen in uw verklaringen betreffende uw relatie met N.N. (...). Hoewel deze relatie op zich niet in twijfel wordt getrokken, legde u tegenstrijdige verklaringen af over de aanvang ervan. Gevraagd of jullie elkaar ooit al in levende lijve gezien hadden voordat u in oktober 2018 naar België reisde antwoordde u aanvankelijk ontkennend. Hierop gevraagd of jullie elkaar tot op dat ogenblik enkel maar via facebook hadden gesproken, antwoordde u bevestigend (CGVS, p. 5). Opnieuw gevraagd of jullie tussen juli 2017 en oktober 2018 enkel maar via facebook contact hadden, bevestigde u opnieuw om daarna plotsklaps te zeggen dat jullie elkaar in augustus 2018 tóch al eens gezien hadden: de eerste keer in de supermarkt 'Viva Fresh Store' in Mitrovicë en de daaropvolgende twee weken meermaals op verschillende openbare plaatsen in de stad (CGVS, p. 5 en 6). Geconfronteerd met de vaststelling dat dit tegenstrijdig is met hetgeen u net voordien verteld had, kon u slechts opwerpen dat u zich vergist had (CGVS, p. 6). Dit is evenwel een weinig aannemelijke uitleg, aangezien u ook over de eerste ontmoeting met N. (...) in Kosovo tegenstrijdige verklaringen aflegde. Toen u gevraagd werd om te duiden welke betekenis de dag 29 juli 2017, een datum die op het moment van uw onderhoud op het Commissariaat-generaal een prominente plaats innam op uw facebookprofiel, voor u heeft, stelde u immers dat dit de dag is waarop u N. (...) voor het eerst ontmoet had: het was de dag waarnaar u had uitgekeken en waarvan u had gedroomd. Gevraagd waar en wanneer u hem dan voor het eerst ontmoet had, verwees u naar uw eerdere verklaringen: u had immers al verteld over jullie eerste afspraakje in de supermarkt Viva Fresh Store (CGVS, p. 22 en 23). Geconfronteerd met uw verklaringen dat u deze gebeurtenis aanvankelijk gesitueerd had in augustus 2018, stelde u dat u zich opnieuw vergist had: 29 juli 2017 is de datum waarop uw partner u op facebook een vriendschapsverzoek had verstuurd en u voor het eerst met hem een gesprek was begonnen (CGVS, p. 23). Deze rechtzetting overtuigt echter geenszins. U legde immers de facebookgesprekken waaruit blijkt dat u op 29 juli 2017 voor het eerst contact met N. (...) had, niet neer, hoewel u hiernaar uitdrukkelijk werd gevraagd (CGVS, p. 24). Bovendien had u in het begin van uw onderhoud gezegd dat u en N. (...) elkaar ergens in juli 2017 hadden leren kennen, maar dat u de exacte dag niet kende (CGVS, p. 4 en 5). Dat u aanvankelijk de concrete dag waarop u voor het eerst contact had met N. (...) niet kon weergeven maar dat later blijkt dat deze datum een uiterst zichtbare plaats inneemt op uw facebookprofiel omdat deze datum de dag is waarop u voor het eerst in contact kwam met de liefde van uw leven, overtuigt niet. Daarnaast staat er op uw facebookprofiel geschreven dat u op 6 augustus 2018 in het huwelijk bent getreden. Hiermee geconfronteerd, stelde u dat u zich destijds zo voelde (CGVS, p. 22). Erop gewezen dat het posten van dergelijke openbare berichten op

uw facebookprofiel toch een merkwaardige werkwijze is – u leefde immers reeds maandenlang in de clinch met uw ouders omwille van uw relatie met N. (...) – reageerde u enkel dat u in een moeilijke situatie verkeerde (CGVS, p. 22). Een dergelijke uitleg voor deze bevreemdende informatie op uw facebookprofiel is, gelet op uw beweerde moeilijke thuissituatie, totaal onaannemelijk, temeer daar u met familieleden op uw facebookaccount bevriend bent. Overigens is het hoogst opvallend dat na een nieuwe consultatie van uw profiel daags na uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal bleek dat beide data, met name 29 juli 2017 en 6 augustus 2018, verwijderd waren van uw facebookpagina. Bovenstaande bevreemdende en tegenstrijdige verklaringen betreffende de aanvang en het verloop van uw relatie doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw bewering dat uw relatie door uw ouders niet werd geaccepteerd.

Dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat uw relatie met N. (...) door uw ouders niet werd geaccepteerd en dat ze daarom een nieuwe huwelijkspartner voor u hebben gezocht, blijkt tevens uit de vaststelling dat uw verklaringen met betrekking tot deze huwelijkskandidaat van uw ouders allerm minst overtuigen. Uw kennis over deze persoon is immers totaal onbestaande. U kende zijn naam niet en evenmin wist u de namen van zijn ouders. Evenmin kende u zijn leeftijd of wist u waar hij woonde (CGVS, p. 17). Dat het u aan dergelijke kennis ontbreekt en dat het u klaarblijkelijk ook allerm minst interesseerde (CGVS, p. 17), hoewel u verklaarde Kosovo verlaten te hebben omdat u uitgehuwelijkt zou worden aan deze jongeman (CGVS, p. 15), is niet aannemelijk. Er kan van een verzoeker om internationale bescherming immers in alle redelijkheid verwacht worden dat hij of zij zich terdege informeert over die elementen die rechtstreeks in verband staan met zijn of haar vrees, quod non in casu.

Wat er ook van zij, er dient opgemerkt te worden dat uit niets blijkt dat u zich bij een terugkeer naar Kosovo niet elders zou kunnen vestigen. Ofschoon u verklaarde dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst nergens terecht zou kunnen omdat u geen steun zou krijgen van uw ouders (CGVS, p. 21-22), dient er gewezen te worden op uw verklaringen dat u uw leven wil verderzetten met uw partner N.N. (...), een man van Kosovaarse origine (verklaring DVZ,v raag 15b; CGVS, p. 18). Gelet op de vaststelling dat hij recent nog in Kosovo verbleef (CGVS, p. 6), blijkt uit niets dat het voor u en uw partner onmogelijk zou zijn om samen een leven op te bouwen in jullie land van herkomst en dat jullie zich bijgevolg niet op zelfstandige wijze op een andere plaats, i.e. buiten uw familiale woning, elders in Kosovo zouden kunnen vestigen. Bovendien, gesteld dat het bij een terugkeer naar Kosovo tot zwaarwichtige problemen zou komen tussen u en uw familie – dergelijke problemen zijn er overigens vooralsnog niet geweest (CGVS, p. 17 en 19) - kan er volledigheidshalve nog op gewezen worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt geen of onvoldoende beroep te kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Gevraagd of u zich bij een terugkeer indien nodig zou kunnen richten tot de autoriteiten van uw land van herkomst voor hulp en/of bescherming, gaf u aan dat dit niet het geval is omdat de regels in Kosovo anders zijn en dat er niet genoeg wetten zijn om iemand te beschermen (CGVS, p. 25). Deze uitleg overtuigt echter geenszins. Niet alleen gaf u aan dit slechts gehoord te hebben van iemand anders en niet over concrete elementen te beschikken waaruit dit zou blijken (CGVS, p. 25 en 26), ook blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat in Kosovo maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Kosovaarse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De informatie maakt duidelijk dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gebracht, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Niettegenstaande de politie moeite heeft met het bestrijden van complexe misdaden, wat volgens de Europese Commissie te wijten is aan een zwakke informatiegestuurde politiezorg, oordeelt de Europese Commissie dat de onderzoekscapaciteit van de Kosovaarse politie over het algemeen goed is. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Elke burger van Kosovo kan zich indien nodig in vertrouwen wenden tot de Kosovaarse politie. De verbeterde functionering en de multi-etnische samenstelling van de KP hebben geleid tot een groeiend vertrouwen van de bevolking in het werk van de politie. De rechtsgang in Kosovo biedt, ondanks de inspanningen die nog geleverd moeten worden, in het algemeen, en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in

particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan bij het politie-inspectoraat van Kosovo en de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Er kan tot slot nog op gewezen worden dat meerdere lokale en internationale gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties toezien op de naleving van de mensenrechten in Kosovo en dat kosteloze rechtshulp beschikbaar is. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet.

Voor wat betreft uw verklaringen dat u verzocht om internationale bescherming omdat u in België wenst te blijven en hier wil huwen met uw partner N.N. (...) (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken, vraag 3.8; CGVS, p. 19) dient nog opgemerkt te worden dat deze asielmotieven van louter persoonlijke en intrafamiliale aard zijn en op zich geenszins ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Het Commissariaat-generaal is enkel bevoegd uw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico zijn voorgaande motieven niet relevant. Indien u een duurzame relatie met uw partner wenst op te werpen als element voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning moet u zich, volgens de in de Vreemdelingenwet voorziene procedure, wenden tot de bevoegde overheidsinstantie.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd aan het administratieve dossier toegevoegd. Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk "de bewijslast op de verzoeker rust", van toepassing is bij het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (UNHCR, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, Genève, 1979, p. 51, § 196). Hoewel het begrip 'bewijs' in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de verzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten. U brengt geen enkel concreet element aan dat het mogelijk maakt te bewijzen dat de situatie in Kosovo zodanig is geëvolueerd dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het dossier werd toegevoegd, niet meer relevant zou zijn.

De door u neergelegde identiteitskaart en rijbewijs kunnen niets wijzigen aan bovenstaande appreciatie. Uw identiteit en uw nationaliteit worden immers niet betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich in een enig middel op de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoekster benadrukt dat zij tijdens het gehoor meermaals aangaf niet zeker te zijn, zich te vergissen of zich de exacte datum niet te kunnen herinneren. Toch werd zij met de datums op haar Facebookprofiel geconfronteerd.

Dergelijke datums worden door de persoon zelf ingevoerd, op willekeurige tijdstippen en zonder dat zij aan werkelijke gebeurtenissen moeten zijn gerelateerd. Het hoeft dan ook niet te verbazen dat een jonge vrouw zoals verzoekster een datum opgeeft als datum van haar huwelijk, niet omdat zij die dag werkelijk is getrouwd maar gewoon omdat zij op sociale media uiting wil geven aan haar liefde.

Dat verzoekster deze uitingen deed op Facebook hoeft trouwens niet te betekenen dat haar relatie niet verboden was. Zoals zij reeds aangaf, was haar relatie met N. geenszins geheim. Hieruit blijkt nog niet dat deze door haar ouders niet werd verboden. "Naar het al dan niet toegelaten karakter van de relatie wordt er door de verwerende partij geen enkel onderzoek gedaan".

Verweerder onderzocht ook onvoldoende het gevaar dat verzoekster werkelijk zou lopen bij een terugkeer naar haar land van herkomst. Zij vreest voor haar leven vanwege haar ouders en haar familie, tegen de achtergrond van de traditie van bloedwraak die "mogelijks" nog steeds speelt bij de etnische Albanezen in Kosovo. Verweerder beperkt zich ertoe te stellen dat verzoekster zich indien nodig kan

wenden tot de Kosovaarse autoriteiten, zonder *in concreto* te onderzoeken of er door deze autoriteiten voldoende waarborgen worden geboden in het geval van familiaal geweld.

Verzoekster geeft nog een algemene, theoretische uiteenzetting over het zorgvuldigheidsbeginsel, artikel 3 EVRM en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming. Zij stelt dat met de feitelijke toedracht van het relaas geen rekening werd gehouden en verweerder het niet nodig vond de situatie te onderzoeken.

2.2. Verzoekster vraagt gelet op de hoger gedane uiteenzetting om de bestreden beslissing te vernietigen.

2.3. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog geen stukken of documenten bij het verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is niet aan de orde.

3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.3. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht gesteld wordt dat in haren hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

3.4. Verzoekster beweert dat zij haar land en regio van herkomst heeft verlaten omwille van haar verboden relatie met N. Deze relatie zou ertoe hebben geleid dat zij door haar familie werd verstoten en wordt geïsoleerd.

Aan de voormelde vrees van verzoekster ten gevolge van een verboden relatie, kan echter niet het minste geloof worden gehecht. In dit kader wordt in de bestreden beslissing namelijk met recht gemotiveerd:

“Vooreerst heeft u de verboden aard van uw relatie met N. (...) niet aannemelijk gemaakt. Er slopen immers een aantal zeer bevreemdende elementen in uw verklaringen betreffende uw relatie met N.N. (...). Hoewel deze relatie op zich niet in twijfel wordt getrokken, legde u tegenstrijdige verklaringen af over de aanvang ervan. Gevraagd of jullie elkaar ooit al in levende lijve gezien hadden voordat u in oktober 2018 naar België reisde antwoordde u aanvankelijk ontkennend. Hierop gevraagd of jullie elkaar tot op dat ogenblik enkel maar via facebook hadden gesproken, antwoordde u bevestigend (CGVS, p. 5). Opnieuw gevraagd of jullie tussen juli 2017 en oktober 2018 enkel maar via facebook contact hadden, bevestigde u opnieuw om daarna plotsklaps te zeggen dat jullie elkaar in augustus 2018 tóch al eens gezien hadden: de eerste keer in de supermarkt ‘Viva Fresh Store’ in Mitrovicë en de daaropvolgende twee weken meermaals op verschillende openbare plaatsen in de stad (CGVS, p. 5 en 6). Geconfronteerd met de vaststelling dat dit tegenstrijdig is met hetgeen u net voordien verteld had, kon u slechts opwerpen dat u zich vergist had (CGVS, p. 6). Dit is evenwel een weinig aannemelijke uitleg, aangezien u ook over de eerste ontmoeting met N. (...) in Kosovo tegenstrijdige verklaringen aflegde. Toen u gevraagd werd om te duiden welke betekenis de dag 29 juli 2017, een datum die op het moment van uw onderhoud op het Commissariaat-generaal een prominente plaats innam op uw facebookprofiel, voor u heeft, stelde u immers dat dit de dag is waarop u N. (...) voor het eerst ontmoet

had: het was de dag waarnaar u had uitgekeken en waarvan u had gedroomd. Gevraagd waar en wanneer u hem dan voor het eerst ontmoet had, verwees u naar uw eerdere verklaringen: u had immers al verteld over jullie eerste afspraakje in de supermarkt Viva Fresh Store (CGVS, p. 22 en 23). Geconfronteerd met uw verklaringen dat u deze gebeurtenis aanvankelijk gesitueerd had in augustus 2018, stelde u dat u zich opnieuw vergist had: 29 juli 2017 is de datum waarop uw partner u op facebook een vriendschapsverzoek had verstuurd en u voor het eerst met hem een gesprek was begonnen (CGVS, p. 23). Deze rechtzetting overtuigt echter geenszins. U legde immers de facebookgesprekken waaruit blijkt dat u op 29 juli 2017 voor het eerst contact met N. (...) had, niet neer, hoewel u hiernaar uitdrukkelijk werd gevraagd (CGVS, p. 24). Bovendien had u in het begin van uw onderhoud gezegd dat u en N. (...) elkaar ergens in juli 2017 hadden leren kennen, maar dat u de exacte dag niet kende (CGVS, p. 4 en 5). Dat u aanvankelijk de concrete dag waarop u voor het eerst contact had met N. (...) niet kon weergeven maar dat later blijkt dat deze datum een uiterst zichtbare plaats inneemt op uw facebookprofiel omdat deze datum de dag is waarop u voor het eerst in contact kwam met de liefde van uw leven, overtuigt niet.”

Verzoekster slaagt er geenszins in om afbreuk te doen aan de veelheid aan voormelde motieven. Door louter te herhalen dat zij zich meermaals vergiste, verklaring waarmee in de voormelde motieven reeds terdege rekening wordt gehouden, doet zij aan deze motieven geheel geen afbreuk. Dat verzoekster zich dermate veelvuldig en op zodanig frappante wijze zou vergissen en tegenstrijdige verklaringen zou afleggen aangaande dusdanig belangrijke en bepalende gebeurtenissen en momenten in haar relatie en haar leven, is manifest ongeloofwaardig en maakt dat haar vermeende verboden relatie en de hieruit voortgesproten vrees iedere geloofwaardigheid ontberen. Dat verzoekster zomaar om het even wat op Facebook zou hebben geplaatst, kan in dit kader bovendien vooreerst niet ernstig worden genomen en kan daarenboven totaal niet verklaren waarom zij zelf dermate tegenstrijdige verklaringen aflegde over haar relatie met N.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Daarnaast staat er op uw facebookprofiel geschreven dat u op 6 augustus 2018 in het huwelijk bent getreden. Hiermee geconfronteerd, stelde u dat u zich destijds zo voelde (CGVS, p. 22). Erop gewezen dat het posten van dergelijke openbare berichten op uw facebookprofiel toch een merkwaardige werkwijze is – u leefde immers reeds maandenlang in de clinch met uw ouders omwille van uw relatie met N. (...) – reageerde u enkel dat u in een moeilijke situatie verkeerde (CGVS, p. 22). Een dergelijke uitleg voor deze bevreemdende informatie op uw facebookprofiel is, gelet op uw beweerde moeilijke thuissituatie, totaal onaannemelijk, temeer daar u met familieleden op uw facebookaccount bevriend bent.”

Verzoekster slaagt er niet in deze motieven te ontcrachten. Vooreerst is het weldegelijk onaannemelijk dat verzoekster, dit louter om haar liefde te verklaren aan N., ten onrechte zou beweren te zijn gehuwd met deze persoon. Haar liefde voor deze persoon kon zij namelijk ook op een andere wijze te kennen geven, bijvoorbeeld door aan te geven dat zij in een relatie was met deze persoon of eenvoudigweg haar liefde te verklaren aan deze persoon. Nog los daarvan, is het bovendien weldegelijk geheel niet aannemelijk dat verzoekster, hoewel zij reeds maandenlang problemen kende met haar familie omwille van haar relatie met N. en daardoor in een moeilijke thuissituatie zat, dermate ondoordacht, openlijk en via de sociale media haar liefde aan deze persoon te kennen zou geven. Dit geldt nog des te meer indien zij ervan uitging, zoals zij voorhoudt in het verzoekschrift, dat de traditie van bloedwraak nog zou heersen onder de etnische Albanezen in Kosovo.

De voormelde vaststellingen klemmen nog des te meer en worden gevoelig versterkt doordat verzoekster daags na het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, alwaar zij met de voorgaande vaststellingen werd geconfronteerd, de nodige aanpassingen bleek te hebben gedaan aan haar Facebookprofiel. In dit kader wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Overigens is het hoogst opvallend dat na een nieuwe consultatie van uw profiel daags na uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal bleek dat beide data, met name 29 juli 2017 en 6 augustus 2018, verwijderd waren van uw facebookpagina. Bovenstaande bevreemdende en tegenstrijdige verklaringen betreffende de aanvang en het verloop van uw relatie doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw bewering dat uw relatie door uw ouders niet werd geaccepteerd.”

Verzoekster laat deze motieven onverlet. Bijgevolg blijven zij onverminderd gelden.

Verzoekster laat de bestreden beslissing eveneens geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat uw relatie met N. (...) door uw ouders niet werd geaccepteerd en dat ze daarom een nieuwe huwelijkspartner voor u hebben gezocht, blijkt tevens uit de vaststelling dat uw verklaringen met betrekking tot deze huwelijkskandidaat van uw ouders allerminst overtuigen. Uw kennis over deze persoon is immers totaal onbestaande. U kende zijn naam niet en evenmin wist u

de namen van zijn ouders. Evenmin kende u zijn leeftijd of wist u waar hij woonde (CGVS, p. 17). Dat het u aan dergelijke kennis ontbreekt en dat het u klaarblijkelijk ook allerminst interesseerde (CGVS, p. 17), hoewel u verklaarde Kosovo verlaten te hebben omdat u uitgehuwelijkt zou worden aan deze jongeman (CGVS, p. 15), is niet aannemelijk. Er kan van een verzoeker om internationale bescherming immers in alle redelijkheid verwacht worden dat hij of zij zich terdege informeert over die elementen die rechtstreeks in verband staan met zijn of haar vrees, quod non in casu.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze niet weerlegt of betwist, onverminderd gehandhaafd.

De voormelde vaststellingen zijn ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoeksters vermeende problemen met en vrees ten aanzien van haar familie.

Derhalve kan evenmin worden aangenomen dat verzoekster bij een terugkeer naar haar land van herkomst verstoken zou blijven van de steun van haar familieleden, is haar kritiek op de overige, overtollige motieven inzake de voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in Kosovo niet dienstig en kan deze kritiek op zich niet volstaan om te leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing.

Verzoekster laat de bestreden beslissing voor het overige geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt: *“Voor wat betreft uw verklaringen dat u verzocht om internationale bescherming omdat u in België wenst te blijven en hier wil huwen met uw partner N.N. (...) (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken, vraag 3.8; CGVS, p. 19) dient nog opgemerkt te worden dat deze asielmotieven van louter persoonlijke en intrafamiliale aard zijn en op zich geenszins ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Het Commissariaat-generaal is enkel bevoegd uw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico zijn voorgaande motieven niet relevant. Indien u een duurzame relatie met uw partner wenst op te werpen als element voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning moet u zich, volgens de in de Vreemdelingenwet voorziene procedure, wenden tot de bevoegde overheidsinstantie.”*

Deze motieven vinden steun in het dossier en zijn pertinent en terecht. Aan verzoekster kan op de voormelde basis geen internationale bescherming worden verleend. Het doel van het verzoek om internationale bescherming bestaat er immers geenszins uit om het recht op eerbiediging van het gezin en gezinsleven te horen bevestigen doch wel om na te gaan of de vreemdeling bescherming nodig heeft tegen mogelijke vervolging in het land van herkomst omwille van één van de in het Verdrag van Genève vermelde gronden (artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet) of ingevolge het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming (artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet).

De door verzoekster neergelegde documenten, opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekster overigens niet worden weerlegt of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Verzoekster toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in haren hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.7. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT